

βέλους ώθουμένου υπό πνεύματος θεύλλης. Μετ' ὀλίγον οὐδὲν διακρίνεται πλέον οὐδ' ὅπισθεν οὐδ' ἔμπροσθεν εἰς τὴν στέππαν καταστάσαν καὶ αὐθις ἔρημον καὶ πάλλευκον. Φεῦ! ἀτυχῆς Ἀθίγγανε!

Ἄλλ' εἰς ἄνθρωπος εἶνε βορὰ ἀσήμαντος διὰ τούτους λύκους παινασμένους. Ὅλοι ταῦτοχρόνως ἐπέπεσον κατ' αὐτοῦ καὶ δὲν ὑπῆρχεν οὐδὲ χώρος οὐδ' ἐλώριον διὰ πάντας. Διὸ οἱ μὴ τυχόντες μεριδίου ἐπανελάβον ἀσθμαίνοντες τὴν καταδίωξιν τοῦ ἐλκλήθρου, τὸ ὑποῖον εἶχεν γείνει ἄφαντον ἐντὸς τῆς ἡμιχλῶδους λευκότητος. Τὸ ἐναγώνιον ὄμμα τοῦ Ρώσσοιέρως διέκρινε καὶ πάλιν τὴν σκοτεινὴν γραμμὴν. Στρέφεται ἐκ νέου... ἐκ νέου καὶ ἐκάστην φοράν ἡ μᾶστιξ του δριμύως θίγει τὰ ὦτα τῶν ἐμμανῶς καλπαζόντων ἵππων. Στρέφει καὶ ἡ μήτηρ τὴν κεφαλὴν... Ἄχ! Πάλιν οἱ λύκοι ἀκολουθοῦσιν.

Μετ' οὐ πολὺ τινὲς ἐπιχειροῦσι νὰ εἰσπῆδῶσιν εἰς τὸ ἐλκλήθρον, ἐνῶ ἄλλοι προσπαθοῦσι νὰ ἐμπήξωσι τοὺς ὄνυχας εἰς τὰ πλευρὰ τῶν μικροσώμων ἵππων. Τὰ ταλαίτωρα ζῶα χρεμετίζου, σκιρτῶσι, καταπτοῦνται. Ὁ ἄνεμος συρίζει· οἱ λύκοι ὠρῶνται. Εἰς ἐξ αὐτῶν μέ φοβερὰν ὄρμην φερόμενος ἠδυνήθη ν' ἀμύξῃ διὰ τοῦ ὄνυχος τὸ ξύλον. Ἡ νεαρὰ γυνὴ ποιεῖ πρὸς τὰ ἔμπροσ ἀπότομον κίνησιν τρόμου, ἀφίνει νὰ πῆσῃ τὸ μικρὸν παιδίον, ὅπερ κυλιέται ἐπὶ τῆς χιόνος. Ἐκπέμπει κραυγὴν διάτορον, ἐγείρεται καὶ πάλιν καταπίπτει.

Ὁ πατήρ δὲν εὐρίσκειται πλέον ἐπὶ τῆς ἑδρας του διευθύνων τὸ ἐλκλήθρον, ἀλλὰ μακρὰν, ἐκεῖ κάτω εἰς τὴν πεδιάδα, κρατῶν μακρὰν μάχαιραν καὶ προστατεύων διὰ τοῦ σώματός του τὸ σῶμα τοῦ παιδίου. Οἱ ἵπποι, ἐλλείποντος ἤδη τοῦ ἠνιόχου, ἀφηνίασαν καὶ ἐν τῇ μανιώδει αὐτῶν ὄρμῃ παραφέρουσιν ὡς κλωνίον τὸ ἐλκλήθρον μετὰ τοῦ κατακειμένου ἐντὸς αὐτοῦ ἀψύχρου σώματος.

Ἐκεῖ πέραν αἴγρα πάλῃ συνήφθη μεταξύ τῶν θηρίων καὶ τοῦ πατρός. Συνεσπειρωμένου ἄνωθεν τοῦ σώματος τοῦ θρηνοῦντος παιδίου, καταφέρει δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τραύματα κατὰ τῶν λύκων. Φρικτὸς εἶνε ὁ φρυγὸς ἐκεῖνος ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὑπώχρου ἀνταγείας. Δύο λύκοι ἔδηξαν τὸ χιονῶδες ἑδάφος, αἰφνιδίως γενόμενον ἐρυθρόν, ἀλλ' οἱ λοιποὶ δι' ἐνὸς ἄλματος ἐπέπεσον κατὰ τῶν δύο λειῶν καὶ διέσχισαν τὰς σπαιρούσας σάρκας των.

Ἐν τούτοις τὸ ἐλκλήθρον ὡσεὶ ὑπὸ τυφῶνος φερόμενον ἐξηκολούθει νὰ τρέχῃ.

Τὴν ἐσπέραν περὶ τὸ λυκόφως ἐσταμάτησεν εἰς τὰ περιχώρα τῆς Πρέσσοβας. Ὑπὸ τὴν παγερὰν καὶ θρηνώδη πνοὴν τοῦ ἀνέμου οἱ τρεῖς ταλαίπυροι μαγυαρικοὶ ἵπποι κατέπεσον μετὰ τοὺς πόδας ἀνατεταμένους, κατὰκοποι, διάβρο-

χοι, ἀχνίζοντες, ἐκπνέοντες. Ἐντὸς τοῦ ἀκινήτου ἐλκλήθρου ὑπὸ σωρὸν σισυρῶν εὐρέθη ἡ ἀτυχῆς νεαρὰ γυνή, ἥτις μετὰ μίαν ὥραν ἔθνησκεν ἐκ τῆς ἀπελπισίας. X.

(Μετὰφρασις).

Αἶε Δορκας

Πολλὴν αἰτῆσιν ἐνεποίησεν εἰς τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον ἡ ἀγγελία, ἣν ἐπ' ἐσχάτων ἐδημοσίευσαν αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες, περὶ ἀνακαλύψεως νέου, ἀγνώστου τέως εἶδους αἰγῆς. Μετὰ τὰς προόδους, τὰς ὁποίας κατὰ τοὺς χρόνους ἡμῶν ἐποίησεν ἡ ζωολογία, ἐρευνήσασα πάσας τὰς χώρας καὶ περιγράψασα τὰ ἐν αὐταῖς διατιθέμενα ζῶα, ἐπιστεῦετο ὅτι οὐδὲν εἶδος τῶν θηλαστικῶν ἔμενεν ἀγνώστον. Ὅθεν ὄλως ἀπροσδόκητος ἐφάνη ἡ ἀνακάλυψις τοῦ καινοφανοῦς τούτου μηρυκάζοντος, γενομένη μάλιστα ἐν Εὐρώπῃ.

Τὸ ζῶον τοῦτο εὐρέθη ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ, ἐν τῇ βορειοτάτῃ τῶν Σποράδων ἐρημονήσῳ τῶν Γιούρων. Παντελῶς ἀγνώστον εἰς τοὺς ἡμετέρους ἐπιστήμονας, γνωστότατον ὅμως εἰς τοὺς Ἕλληνας κυνηγούς, θὰ ἐξολοθρευθῇ ἀναποδράστως ἐντὸς μικροῦ, ἂν μὴ ἐγκαίρως ἀπαγορευθῇ ἡ θήρα αὐτοῦ. Περιηγητὴς μεταβὰς εἰς τὰ Γιούρα τῷ 1848 βεβαίωσεν ὅτι πλῆθος μέγα αἰγῶν διητᾶτο ἐν τῇ ἐρημονήσῳ ἐκείνῃ, δὲν διέκρινεν ὅμως τὸ εἶδος αὐτῶν. Νῦν δὲ ὀλίγισται περισφύζονται. Μίαν τούτων κατῶρθωσε νὰ θηρεύσῃ ὁ Γερμανὸς ἐρευνητὴς E. von Oertzen, καὶ παρέδωκεν αὐτὴν εἰς τὸν Ζωολογικὸν κήπον τοῦ Βερολίνου. Ἐξακριβωθέντος δὲ ὅτι εἰς οὐδὲν τῶν γνωστῶν εἰδῶν ὑπάγεται, ὠνομάσθη ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ Reichenow *Αἶξ δορκας* (*Capra dorcas*).

Ἡ αἶξ τοῦ ἐν Βερολίῳ ζωολογικοῦ κήπου εἶναι ἄρρηγ· εἶναι ζῶον βωμαλεώτατον, μικρότερον τῆς κοινῆς αἰγῆς, δέρμα δ' ἔχει μελανόφαιον, διατεμνόμενον ὑπὸ μελαινῶν ζωνῶν. Τὰ σκέλη της εἶναι νευρώδη, ὡς τὰ τῆς αἰγάγρου τῶν Ἀλπεων· εἶναι ἀγριωτάτη, καὶ μετὰ πολλῆς ὄρμῆς ἐπιτίθεται κατὰ τῶν ἐπισκεπτῶν τοῦ κήπου· θὰ διερρήγνυε δὲ τὸ μετάλλινον δικτυωτὸν πλέγμα τοῦ κλωβοῦ της, ἂν μὴ προενόουν οἱ ἐπιτηρηταὶ τοῦ κήπου νὰ λάβωσι τὰς ἀναγκαίας προφυλάξεις.

Μία τῶν βορειοτάτων Σποράδων ἐκαλεῖτο ὑπὸ τῶν ἀρχαίων Πολύαιγος· τινὲς δὲ τῶν καθ' ἡμᾶς γεωγράφων εἰκάζουσιν ὅτι αὕτη εἶναι ἡ κοινῶς νῦν λεγομένη Πελαγονήσις. Ἄλλ' ἡ γνώμη αὕτη στηρίζεται εἰς μόνην τὴν φαινομένην ὁ-

μοιότητα τοῦ ὀνόματος, καὶ εἰς τὴν ὑπόθεσιν ὅτι ἕνεκα δημώδους παρετυμολογίας παρεφθάρη τὸ ὄνομα τῆς Πολυαίγου εἰς τὸ σημερινόν. Βεβαιωθέντος ὁμως ὅτι ἡ ἐρημόνησος τῶν Γιούρων ἦτο εἰς παλαιότερους χρόνους ὄντως πολυαίγος, πιθανώτερον φαίνεται ὅτι ταύτην ἐκάλουον οὕτως οἱ ἀρχαῖοι. Οὐδ' ἦτο ἴσως ἄγνωστον τοῖς ἀρχαίοις τὸ ἐπιχωριάζον αὐτόθι εἶδος τῆς ἀγρίας αἰγός. Περιεργωτάτην τούτου ἀπόδειξιν παρέχει ἡ γλυφὴ λίθου τινός, ἐκ τῶν ἐγγλύφων ἐκείνων λίθων τῶν προϊστορικῶν χρόνων, οὓς οἱ ἀρχαιολόγοι καλοῦσι νησιωτικούς (Inselsteine),

διότι οἱ πλείστοι αὐτῶν εὐρέθησαν ἐν ἑλληνικαῖς νήσοις. Ἡ γλυφὴ ἀπεικονίζει ἄγνωστον ζῷον, ὡς δ' εἰκάζει ὁ ἐκδοὺς ταύτην ἐν τῇ Ἀρ-

χαιολογικῇ ἐφημερίδι τοῦ Βερολίνου, πιθανῶς αἰγόκερον. Ἄλλ' ἐξ ἀπλῆς συγκρίσεως τῆς παρατιθεμένης ἄνωθι εἰκόνας τῆς αἰγός δορκάδος πρὸς τὴν ἐνταῦθα εἰκονιζομένην γλυφὴν τοῦ λίθου, φαίνεται πιθανώτερον ὅτι τοιαύτην αἶγα προσεπάθησε νὰ ἀπεικονίσῃ ὁ προϊστορικός τεχνίτης. Διότι πλείονα ὁμοιότητα πρὸς ταύτην ἔχει ἡ ἄτεχνος γλυφὴ, ἐξ ἧς οὐδὲ αἱ μέλαιναί ζωαὶ τοῦ δέρματος τῆς δορκάδος αἰγός παρελείφθησαν, ἢ ὅσην αἱ ἐν ἄλλοις νησιωτικοῖς λίθοις ἀπεικονίσαις ἐλάφων, κυνῶν, χοίρων, περιστερῶν πρὸς τὰ ζῷα ταῦτα.

* * Π.

ΥΠΕΡΟΓΚΟΣ ΑΕΡΟΛΙΘΟΣ

Μίαν ἐσπέραν τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου οἱ κάτοικοι πολλῶν χωρίων τῆς Κοχιγκίνας, γαλλικῆς ἀποικίας ἐν Ἀσίᾳ, ἤκουσαν δυνατὸν συριγμὸν καὶ μετ' αὐτὸν φοβερὸν κρότον. Τὴν αὐτὴν στιγμὴν οἱ εὐρισκόμενοι ἔξω ἠδυνήθησαν νὰ ἴδωσι διασχιζούσαν τὸν ἀέρα σφαῖραν φωτεινὴν, ὀλίγον μεγαλειτέραν τοῦ ἡμίσεος τῆς σελήνης καὶ χρώματος λευκοῦ ζωηροῦ ὀλίγον ἰώδους, ὀπισθεν δ' αὐτῆς οὐρὰν σπινθήρων. Οἱ ἰθαγενεῖς εἶδον ἐν τῷ ἐκτάκτῳ τούτῳ θεάματι τὸν *Μέγαρ Δράκοντα* καταβαίοντα, ἵνα λουσθῇ εἰς τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ.

Μετά τινας ἡμέρας ὁ διοικητὴς τῆς ἐπαρχίας Ταῦ-νιν λαμβάνει παρὰ τῆς ἀνναμιτικῆς ἀρχῆς τοῦ χωρίου Θάν-Δύκ τὴν ἐπομένην ἐπιστολήν:

Κύριε Διοικητά,

« Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σὰς ἀναγγείλω, ὅτι « εἰς τὸ χωρίον Θάν-Δύκ, τὴν 9ην τοῦ ἐνάτου « ἀνναμιτικοῦ μηνός, ἄγνωστον ζῷον κατῆλθεν « εἰς ἐν μέρος. Τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἔβρεξε καὶ ἐ- « βρόντησε· τὸ δὲ ζῷον αὐτὸ ἀπῆλθε πάλιν εἰς τὸν « οὐρανόν. Ἡ γῆ κατεκάθισεν εἰς μῆκος 20 μέ- « τρων γαλλικῶν, 5 πλάτος καὶ 4 βάθος. Διὰ « ταῦτα σὰς εἰδοποιῶ.

Χουὺν Βάρ Νύ . »

Εἰδικοί ἄνδρες μεταβάντες εἰς τὸν τόπον τοῦ συμβάντος εὗρον λάκκον ἐπιμήκη 32 μέτρων. Πᾶσα ὁμως ἔρευνα πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ ἀερολίθου